

I SEMPRE MANEN ELS AMERICANS

Truquen a la porta. Senyor. És la senyora Crisi Diplomàtica entre Algèria i Espanya. La senyora s'escalfa amb les sancions econòmiques decidides per Alger que tenen un gran impacte en les empreses espanyoles que exporten els seus productes a Algèria. De fet, més de 500 empreses tenen paraltzades les seves comandes des de l'anunci de suspensió del tractat d'amistat amb Espanya.

La senyora Crisi té com a veïna la Marieta de l'Ull Viu que viu a Alger. La Marieta s'entrevista, a Alger, amb l'ambaixadora americana. Aquesta li exigeix que eliminin la burocràcia endèmica, les restriccions frontereres i els avantatges preferencials concedits als països de la Unió Europea amb els quals Algèria està obligada per un acord d'associació. Clar que la Marieta de l'Ull Viu té com a interlocutora Mis Capità Amèrica però això no impedeix que els inversors nord-americans siguin omnipresents. Segons la senyora Fons Monetari Internacional, la senyora Estats Units representa 6.200 milions de dòlars del conjunt d'inversió estrangera directa a Algèria, gairebé el 28% de tota la inversió estrangera repartida entre 100 empreses.

A Barcelona, la senyoreta Dolors del grup català PMS, present a Algèria, ens diu que destinen el 80% de les seves exportacions de productes químics i tecnologia de l'aigua, com la dessalinització i la depuració. Es posa a plorar, la pobra està patint de ple la tempesta.

Llavors vaig al bar de sota, jo, el senyor canons, i demano una cervesa artesana i reflexiono. Ho sigui. Espanya trenca amb Alger seguint directrius americanes i traeix al poble Saharià i a la comunitat internacional degut a que els russos tenen massa presència a Algèria. De retop el gas algerià deixa d'arribar a la península mentre que el gas marroquí és insuficient.

A Brussel·les es caguen de por i envien un ambaixador a Israel que fa temps que diu que pot fabricar gas natural explotant-lo d'alta mar i esdevenir un proveïdor clau per als europeus. Uns mesos abans, Israel havia anunciat que volia aturar la recerca de gas natural per a l'any 2022, a favor de les energies renovables. La guerra a Ucraïna i les sancions contra Rússia han portat l'Estat jueu a repensar la seva estratègia energètica en un moment en que Moscou limita dràsticament els fluxos de gas.

Però el joc no acaba aquí. Israel no té un gasoducte que connecti els camps de gas a alta mar amb Europa. De fet

lliura el gas a Egipte complint un acord de 15.000 milions de dòlars. Un acord que ha convertit Egipte en un aliat pagat en dòlars. I clar els europeus envien un ambaixador. Aquest senyor presses signa la creació d'un "fons de 100 milions d'euros" per garantir la seguretat alimentària d'Egipte, així com un altre fons de 3.000 milions d'euros, per finançar programes d'alimentació i agricultura.

El joc continua a Moscou, Gazprom redueix els lliuraments de gas en un terç a través del gasoducte Nord Stream que connecta Rússia amb Alemanya, al·legant haver-se vist obligat a aturar una turbina de gas Siemens a l'estació de compressors de Portovaya. En total, una caiguda del 60% en els subministraments diaris.

A Berlín el ministre d'Energia i Clima d'Alemanya, clama contra l'estratègia d'interrompre gas per augmentar-ne el preu. Els alemanys no acaben de creure's que els russos els tallaran el gas sinó traeixen als ucraïnesos. A Itàlia, el gas comença a mancar també, Gazprom ha reduït més d'un 15% les seves entregues.

Llavors arriba la senyora Ursula von der Leyen que ho resumeix així: "Des de l'inici de la guerra a Ucraïna, Rússia ha tallat deliberadament els seus subministraments de gas a Polònia, Bulgària i Finlàndia, a empreses holandeses i daneses en represàlia pel nostre suport a Ucraïna".

En tot aquest joc de, puta l'últim, els americans tiren la primera pedra i amaguen la mà com a bons amos del món.

